

Folketingets Erhvervsudvalg

ERHVERVSMINISTEREN

09. december 2020

Besvarelse af spørgsmål 127 alm. del stillet af udvalget den 11. november 2020 efter ønske fra Preben Bang Henriksen (V) og Eva Kjer Hansen (V).

ERHVERVSMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål 127:

I ministerens svar af 12. maj 2020 på ERU alm. del – spm 204 (folketingsåret 2019-20) er det oplyst ”Dermed er det muligt at begrænse den administrative byrde for de foreninger, der udgør en begrænset risiko”. Vil ministeren redegøre for, hvad forskellene i de administrative byrder kan være for foreningerne, afhængig af hvilken risikogruppe de kategoriseres at høre til?

Tlf. 33 92 33 50

Fax 33 12 37 78

CVR-nr. 10 09 24 85

EAN nr. 5798000026001

em@em.dk

www.em.dk

Svar:

Jeg har til brug for besvarelsen forelagt spørgsmålet for Finanstilsynet, der har oplyst følgende som jeg kan henholde mig til:

”Det er et grundlæggende princip i hvidvaskreguleringen, at pengeinstitutter og andre virksomheder omfattet af hvidvaskloven, skal kende deres kunder. Det indebærer, at pengeinstitutterne m.v. skal foretage en risikovurdering af hver enkelt kunde og tilrettelægge sine kundekendingsprocedurer og overvågning mv. i overensstemmelse hermed.

Der henvises til besvarelsen af ERU alm. del spørgsmål 121 og 122 stillet af udvalget den 11. november 2020, hvor der er givet eksempler på, hvordan pengeinstitutter kan tilrettelægge deres kundekendingsprocedurer over for foreninger, der er vurderet som værende hhv. lav- og højrisikokunder.

Hvis pengeinstituttet har vurderet, at risikoen for hvidvask eller finansiering af terrorisme hos den konkrete forening er lav hhv. høj, kan foreningen blive mødt med færre eller flere identifikations- og dokumentationskrav sammenlignet med en mellemrisiko kunde. Det kan i sagens natur medføre, at foreningen skal bruge enten færre eller flere ressourcer på at fremskaffe dokumentationen.”

Med venlig hilsen

Simon Kollerup